

ZÁBAVNÁ KNIHA O LÉKAŘÍCH

O L É K

PETER GITZINGER
LINUS HÖKE
ROGER SCHMELZER

Z Á B A V N Á K N I H A

A Ř Í C H

Ilustroval ARI PLIKAT

Grada Publishing

*Povolání lékaře bylo po dlouhou dobu, až do konce středověku, spíše **VEDLEJŠÍ ZAMĚSTNÁNÍ** pro holiče, lékárníky, maséry a řezníky, kteří si tím chtěli trochu přivydělat. Tehdejší platební morálka byla bídna, sociální status prachmizerný. I tehdy se ale takový lékař těšil jistých výhod. Kdo by například nechtěl uvítat svého neoblíbeného souseda větou: „Cože, vy jste nepřinesl žádnou kořalku? No nic, nevadí, holt vám tu ruku uříznu **BEZ NARKÓZY**, co?!“ Dnes se poměry radikálně změnila a lékaři se na **SOCIÁLNÍM ŽEBŘÍČKU** i v platovém ohodnocení dostali nad holiče a maséry. Takže když je dnes lékař potká na ulici, může demonstrovat svoji intelektuální a společenskou nadřazenost – například tím, že kolem nich bude poskakovat, házet na ně*

menší kameny a přitom zpívat posměšné písničky.

A má-li lékař trochu štěstí, může se mu při cestě letadlem na dovolenou dostat nejkrásnějšího zadostučinění vůbec v podobě úpěnlivé otázky:

**„JE ZDE, PROSÍM,
NĚJAKÝ LÉKAŘ?“**,

na kterou se s uklidňujícím úsměvem zvedne ze svého místa, aby za obdivných pohledů přítomných daný problém vyřešil. Tento moment jasně ilustruje dnešní postavení lékařského povolání.

*Anebo jste již někdy v letadle slyšeli, že by se letuška úpěnlivým hlasem obrátila na cestující s otázkou: „Je zde, prosím, nějaký holič?“**
Statistické výzkumy ukazují, že přibližně 56 procent všech lékařů cestuje veřejnou

* Samozřejmě i zde najdeme výjimky. Tuto větu byste například mohli slyšet na palubě charterového letu na výroční pochod gayů a lesbiček do Berlína.

*hromadnou dopravou v naději, že nastane výše popsaná situace, při níž bude potřeba jejich zásahu. Přitom si nejspíš krátí čekání na svoji chvíli v MHD četbou nějaké dobré **KNIHY**, která se pohodlně vejde do příručního zavazadla – jako například tato.*

OBSAH

Předmluva	5
Jak se stát dokonalým lékařem	10
Co si lékaři skutečně myslí	16
Co si pacienti skutečně myslí	19
Nejděsivější představy, které lékařům nahánějí hrůzu	22
Jak poznat dobrého chirurga?	25
Malý průvodce etikety pro lékaře aneb jak jednat s pacienty	29
Citáty slavných lékařů	36
Pravda o sekundářích	38
Zajímavosti z moderní medicíny	40
Věty, které jako pacient málokdy uslyšíte	41
O Jeníčkovi a Mařence	43
Verze pro lékaře	43
Stručná historie medicíny	47
Koutek pro chytré hlavy	52
Nejdůležitější televizní seriály z lékařského prostředí	53

Slavní lékaři a doktoři	57
Krátký detektivní případ	62
Nejoblíbenější hity	65
Psychotest pro psychiatry	69
Rozhovor se Sigmundem Freudem	73
Pět nejoblíbenějších filmů paliativní medicíny	77
Vzpomínka na lékaře s básnickým střevem	78
Co dělá lékař, když cítí, že na něj něco leze?	83
10 příznaků, podle kterých lékař pozná, že musí sám bezodkladně navštívit lékaře ...	84
Pohled do budoucnosti	86
O autorech	91

JAK SE STÁT DOKONALÝM LÉKAŘEM

SEDM ZLATÝCH PRAVIDEL

1 Lékaři **mluví často nesrozumitelně**. Zní to učeně a na osoby v jejich okolí to dělá patřičný dojem. Trénují se proto v této dovednosti, kde jen můžou! Proč si u prodavačky v řeznictví kupovat obyčejné vepřové koleno, když si můžou koupit *crus porci* – a navíc takové,

kteřé bude pěkně *adipózní*. Nebo občas potěší svoji přítelkyni komplimentem na úrovni: „Tvoje pevné *musculi glutei maximi* jsou prostě k nakousnutí!“ Rovněž náhodné použití latinských slovíček jako *hic* a *nunc* v běžném hovoru se málokdy mine účinkem. Jestliže se na ně přesto někdo tázavě podívá, uzemní ho jednoduše libovolným latinským substantivem, které zvolna a s lehkým patosem (zdvižený prst není na škodu) vyskloňují ve všech pádech. Zní to pak jako nějaký moudrý citát mrtvého klasika a jejich protivníkovi to rychle vezme vítr z plachet.

2 Úspěšní lékaři **mají zpravidla málo času**. Dělalji se nedostupnými dle hesla, že čeho je málo, to je i vzácné. Snaží se proto být ve své ordinaci zpočátku co nejméně, aby svým pacientům co nejvíce zkomplikovali jejich pokusy lékaře navštívit a nechat se vyšetřit. Pokud již není zbytí a musí do ordinace (např. vystavit fakturu pojišťovně), a i přes pozdní večerní hodinu narazí v čekárně na pacienta, pak svým chováním budí dojem, že je v časové tísní. Jako osvědčený prostředek je v takovéto krizové situaci využívána takzvaná technika „lapání po dechu“. Deset až patnáct prudkých nádechů a výdechů zajistí během chvilky náběh hyperventilace a dodá obličejí autentickou barvu osoby, která má spoustu práce a je pod neustálým časovým tlakem

a stresem. Jestliže se pacient přeci jen odváží lékaře oslovit, měla by jeho odpověď být co možná nejstručnější. K doporučeným odpovědím patří jednoslovné věty typu „Ano“, „Ne“, „Možná“, „Zítř“ nebo „Ozařování“. Přitom musí mít stále na paměti: Nemám absolutně žádný čas! Kromě jediné výjimky, čímž se dostáváme k pravidlu číslo tři.

3 Hobby. Na své hobby má správný lékař vždy dostatek času. Demonstruje tím, že je úspěšný a že si zaslouží trochu té relaxace. Ale pozor: sbírání veteránů značky Austin Martin, projížďka na jachtě nebo golf jsou dnes již úplně pasé, neboť postrádají exkluzivitu. Je třeba si bezpodmínečně najít nějakou extravagantní volnočasovou aktivitu. Tak třeba chov ohroženého nebo vymírajícího živočišného druhu (například sibiřského tygra) je mnohem vhodnější než pěstování orchidejí. Navíc tygr prostě chutná lépe.

4 Důležité je rovněž **dobře znějící jméno prošpikované tituly** vzbuzujícími úctu, ideálně pak bázeň. Zkrátka profesor Dr. et Dr. et Dr. Valerián Nebeský zní lépe než Jan Šmik – praktický lékař. S pořízením titulů by neměl být žádný problém. Koupí se jednoduše jeden z těch, které jsou nabízeny na internetu za pár korun (viz například www.levne-tituly.com nebo www.profesorem_snadno_a_levne.com).

S dobře znějícím jménem to je již složitější. Pokud lékaře nechce adoptovat žádný šlechtic, musí přistoupit ke krajnímu řešení a nechat se oddat v Las Vegas s nějakou postarší hraběnkou. Jeho manželka o tom ani nemusí vědět (o svém milenci jej přeci také neinformuje). Dalším způsobem, jak zvýšit hodnotu lékařova jména, je získání dodatečných lékařských kvalifikací. Přitom nehraje žádnou roli, zda skutečně existují. Komu by se nelíbilo být například *odborným lékařem pro kinematografii* nebo *specialistou na aplikovanou molekulární gastronomii*? To už přeci něco znamená, ne?! Nakonec je vhodné jméno ještě vylepšit několika zkratkami typu hc, vw, obi, h&m apod. a hned se na ordinaci skví nejdelší a nejpůsobivější jmenovka z celého města.

5 Dnešní úspěšní lékaři **disponují technickým vybavením**, vedle kterého velín atomové elektrárny vypadá jako dětská prodejníčka z oddělení hraček. A stejně jako v atomové elektrárně má i v lékařské ordinaci jen málokdo přehled o tom, k čemu všechny ty knoflíky a páčky vlastně jsou. A ani to není potřeba. Hlavní věc je, aby přístroje vypadaly draze a komplikovaně. Chce-li lékař své miliony investovat raději do tuningu svého Ferrari než do své ordinace, může tak s klidem učinit. Neboť otázka, zda přístroje musí být doopravdy funkční, je zcela druhořadá.

Tím se samozřejmě otevírá pole neomezených možností: Rozbil se chladicí box ve vinném sklepe? Šup s ním do ordinace! Na jeho dvířka nalepit pár otočných knoflíků a starý stetoskop a hned je tu nejmodernější magneticko-rezonanční tomograf, který by jinak stál spoustu peněz. Rozbité solárium po přítelkyni lze v mžiku přeměnit na speciální rentgen se sníženými emisemi rentgenového vyzařování pro bezdotykové určování tělesné výšky. Prasklá úsporná žárovka se nevyhazuje, ale použije se jako ultrazvuková snímací hlava s ekologickým certifikátem. Zabijí se tak dvě mouchy jednou ranou: na straně jedné udělá lékař patřičný dojem špičkovým vybavením své ordinace, na straně druhé demonstruje, že dělá něco pro životní prostředí, což je v dnešní době hodně ceněno.

6

Moderní lékař je také **otevřený alternativním léčebným postupům**. Nebo by si to o něm alespoň měli myslet jeho pacienti, neboť pacienti dnes mají rádi, nepostupuje-li lékař jen podle medicínských pouček. To ale neznamená, že se musí naučit všechny ty alternativní kejkle. Aby si získal renomé odborníka na alternativní medicínu, často bohatě postačí, když zapálí několik vonných tyčinek, párkrát na pacienta položí ruce jako Reiki mistr nebo do něho zapíchne

hrst jehel – místo a hloubka vpichu přitom závisí pouze a jen na lékařově libovůli a míře sadismu.

7 Lékař, který dbá o svoji pověst, má **nečitelný rukopis**. Jestliže některý patří ke smolařům s úhledným rukopisem, musí to neprodleně změnit! Dobrým pomocníkem je alkohol – opakovaně a ve značném množství. Třes rukou, který se po požití alkoholu brzy dostaví, dodá rukopisu půvab seismografického záznamu zemětřesení o síle 10 stupňů Richterovy stupnice. Než se lékař na tuto úroveň propije, může psát recepty pusou.

CO SI LÉKAŘI SKUTEČNĚ MYSLÍ,

KDYŽ ŘÍKAJÍ...

Lékaři nejenom že nečitelně píší, lékaři často li mluví s pacienty velice nesrozumitelně. Pacient obvykle lépe pochopí surrealistickou báseň než diagnózu ortopeda. Nebo snad víte, co za zranění se skrývá za „distorzivní alodynii“? Ale i když doktor nepoužije lékařskou latinu, často tím, co říká, myslí něco úplně jiného. Níže předkládáme několik typických lékařských vět včetně jejich překladu, co doopravdy znamenají.

Operace proběhla suboptimálně.

*Pacient při operaci nemusel zemřít,
neboť se srdcem neměl žádný problém,
problém bylo protržení žaludku během operace.*

Nasazení morfia jsem zvažoval.

*Úplně jsme zapomněl dát pacientovi s popáleninami
3. stupně morfium. Teď až ale aspoň vím, proč křičí,
jako by ho na nože brali.*

Odstranění vašeho slepého střeva si musíme ještě promyslet.

*O tom se již dávno rozhodlo, ale teď děláme,
že do toho taky můžete mluvit.*

Šéf má zrovna jednání.

Primář si zrovna dělá kafe a potom bude flirtovat s blondatou staniční sestrou, takže dneska už nebude k dispozici.

Srovnej:

Šéf je zrovna na obědě.

Primář je skutečně na obědě a po obědě bude flirtovat s blondatou staniční sestrou, takže dneska už nebude k dispozici.

Kvůli té amputaci si nedělejte starosti, my už to zvládneme.

Nedělejte si žádné starosti. Dosud jsme sice nezvládli žádnou amputaci bez vážných následků, ale nakonec to zaplatila pojišťovna. Občas.

Budete žít ještě mnoho let.

...ale ne doma, nýbrž tady na klinice – v kómatu!

Nedělejte si žádné starosti. Tuhle operaci jsme tu dělali již stokrát.

...a jednou už to konečně musí vyjít!

Sestřičko, můžete mi to, prosím, o tom pacientovi ještě jednou krátce shrnout?

Vůbec si na toho pacienta nepamatuji a to, co mi teď řeknete, stejně za chvíli zase zapomenu.

Pustíme vás v pátek.

Pustíme vás některý pátek, ale určitě ne tento pátek.

Pacienti od pojišťovny jsou u mě stejně vítáni jako soukromí pacienti. Považuji to za svoji lékařskou povinnost.

Nemám moc soukromých pacientů, protože jsem ubohý břídil, a proto jsem odkázaný na ty debilní pacienty od pojišťovny.

Pošlu vás za svým kolegou. Je to skvělý odborník na tuto problematiku.

Ohledně vaší diagnózy vůbec netuším, která bije. Jsem si jistý, že to nebude vědět ani můj kolega, ale pak už to nebude na mě.

CO SI PACIENTI SKUTEČNĚ MYSLÍ,

KDYŽ ŘÍKAJÍ...

U pacientů je tomu trochu jinak než u lékařů. Pacienti většinou nepoužívají nesrozumitelnou hatmatilku, pokud ovšem zrovna neutrpěli frakturu *ossis maxillae**. Ale i pacienti ovládají umění zaobalit své myšlenky do slov, které musí lékař nejprve dekódovat, aby pochopil jejich skutečný význam.

Zde předkládáme několik malých pomůcek:

Byl jsem u vás již minulý týden.

Od teď k vám budu chodit každý týden, protože se doma strašně nudím.

* Latinsky „zlomenina horní čelisti“.

